

Dagboek: dweilen voor Tiger Woods

Ervaringen van Kris van Ingelgem (B) op de US Open

Regen kenmerkte de Rydercup in 2006 in Ierland, waar de Belgische Kris van Ingelgem zich als greenkeeper inzette. In juni 2009 werkte hij een weekje op de US Open. Blijft het nu droog? Of wordt het weer dweilen in het buitenland. Highlights uit het persoonlijke dagboek van een gepassioneerde greenkeeper.

Auteur: Kris van Ingelgem
Bewerkt: Broer de Boer

Ik heb het genoeg gehad om reeds vanaf mijn vijftiende levensjaar als jobstudent te kunnen werken op een golfterrein. Dit was in de aanlegfase van de Cleydael Golfclub bij Antwerpen. Al snel ontdekte ik de GAB en heb veel kunnen leren uit ervaringen van andere greenkeepers. Daar ontdekte ik al snel dat de GAB over een mooi netwerk van contacten beschikte. In 2006 ben ik dan afgereisd naar Ierland om deel uit te maken van het team dat het terrein voorbereidde voor de befaamde Clash tussen Europa en Amerika, namelijk de Ryder Cup. Ik was sterk onder de indruk van de impact van zo'n evenement, oftewel hoe "BIG" golf kan zijn. Nog steeds heb ik contact met enkele Europese en Amerikaanse greenkeepers. Zo heeft een bevriende greenkeeper mij geholpen om mijn kandidatuur voor te dragen aan de USGA. In september 2008 kwam de verlossende e-mail. Ik mocht komen, maar maakte me geen illusies. The Black Course heeft vele bunkers en die moeten allemaal geharkt worden. Eén ding is zeker: het zal zeker een ervaring worden die me zal bijblijven. Met een team van professionals die dezelfde passie delen voor het greenkeepersvak, weet ik zeker dat we bijzonder gefocust zullen zijn op onze opdracht: ervoor zorgen dat die ene putt valt.

Zondag 14 juni

Om 04.00 pm start de meeting voor alle greenkeepers die tijdens de week van de US Open deel uitmaken van het team. Kippenvel! Het dringt nu tot me door dat er, net als ik, duizenden andere vrijwilligers zijn, die dit evenement zullen dienen: de toestroom van mensen is al indrukwekkend: marshalls, catering, tv-ploegen, merchandising, vips, bloemenverzorgers etc. Ik ontmoet greenkeepers van het Ryder Cup-team die ik drie jaar geleden heb leren kennen. Ik wist niet wat ik zag op de tees. Het leek wel kunstgras. Zo dik van structuur en zo donker van kleur, bijna blauw!! Ik wist niet goed wat ik ervan moest denken, maar na een dag ben ik gewend. Blijkbaar is dit 'the American Way'. Ze houden niet zo van de 'Europese' graskleur.

De meeting verliep heel gemoedelijk. In de speeches worden de greenkeepers als hoofdrolspelers naar voren geschoven bij dit golftoernooi. Een 160-tal greenkeepers, waaronder een 60-tal van de vaste staf zullen alles in goede banen leiden. Er werd benadrukt dat we allemaal professionals zijn en dat we elkaar kunnen helpen in het nastreven van perfectie. Bovendien werd er op gewezen dat we

Vaste blazer.

met genoeg greenkeepers zijn om niet te snel (!) te werken. Hier geen 10 dagen pep-talk zoals tijdens de Ryder Cup. Hier zegt men: "Rustig blijven, geen fouten maken, bij de minste twijfel: vragen stellen".

Maandag 15 Juni

Om 03.00 uur gaat mijn wekker. Op dit moment is het 9 uur 's ochtends in België. We krijgen een korte briefing van de teamleaders. Ik zit in het fairwayteam. Wij volgen de maaiers met een Toro Workman om de clippings op te vangen en af te voeren. Meteen controleren we de rest van de fairway en laten deze perfect achter. Hoewel het machinepark erg gediversifieerd is (Jacobsen, Toro en John Deere) zie ik ook een aantal maaiers die ik niet had verwacht. 'Gewone' getrokken benzinemaaiers met roterend mes worden gebruikt om de roughs rond de tees en de bunkers te maaien, geen zweefmaaier hier. De eindronde van de fairways maait men met een brede handgreenmaaier. Greens en tees worden met handgreenmaaier gemaaid, met of zonder gegroefde rollen. De bunkers worden machinaal geharkt en afgewerkt met handharken. De fairways worden in één richting gemaaid. Dit geeft geen strepen en zorgt voor een uniforme kleur, afhankelijk van de lichtinval. Rond 9.00 uur was er ontbijt en gingen de hemelsluizen wagenwijd open voor een goed halfuur. Het resultaat was dat enkele teams met squeegees vertrokken om water van de greens te evacueren. Ook opvallend was het aantal telefoontjes van greenkeepers die belden om de condities te bepalen van hun eigen course. In principe waren we vrij omdat de spelers intussen op de baan stonden. Ik ben eerst even gaan kijken naar een

10-tal holes en herkende een aantal spelers: Tiger Woods, Angel Cabrera, Darren Clarke, Tom Lehman en Jim Furyk.

Tijdens de tweede briefing om 3.30 pm kwam de melding dat het fairwayteam de niet-afgewerkte fairways kon gaan maaien. De spelers waren nog talrijk in het veld, maar de USGA verleende ons absolute voorrang. Ik sloot aan bij het team dat de greens voorbereide in opdracht van de USGA. Na de stimpmetingen bepaalden ze welke greens er moesten worden gemaaid en gerold: sommige enkel, sommige dubbel maaien en rollen. Ik ging vóór de maaiers uit en controleerde de greens op pitchmarks en oneffenheden. De greenmaaier staan dermate laag afgesteld, dat de minste verstoring aan het speeloppervlak kan resulteren in schade aan greens of maaier.

Ik merk dat het respect van USGA tegenover de greenkeepers zeer groot is. Zij waren ook op stap met hun 'attractie' de trueness-meter om de 'firmness' te meten van de greens. Hoofddoel is het verzamelen van gegevens zonder daar conclusies uit te trekken of strategieën mee te bepalen. De stimp daarentegen wordt gemeten, maar moet geheim blijven. Ik ken de stimp snelheid en kan alleen maar zeggen dat het Amerikaanse waarden zijn. Wij kennen zelfs de pinposities al voor zondag. Een teken van vertrouwen en respect van de USGA tegenover de greenkeepers. Bravo en dank u wel !!!

Dinsdag 16 Juni

Op de tweede terreindag kent iedereen kent zijn opdracht. Alles loopt gesmeerd. Maar donderdag gaat een horror dag worden. Men verwacht buien met circa 25 liter water per m². Dit is veel en zeker voor deze regio voor deze tijd van het jaar. Men tracht nu de baan zo droog mogelijk te krijgen met behulp van ventilators en de greens nu al te versnellen.

Over die snelheid wordt geheimzinnig gedaan. Eigenlijk zijn de greens traag naar Amerikaanse standaard. Bij regenval is daar niet veel meer aan te doen. De geïnterviewde Tiger Woods verklaarde: "The greens are receptive." Dit betekent dat de bal met een green shot op de green kan blijven. De kans op birdies wordt groter als de greens zacht blijven. Er staat een enorme druk op hem. De media-aandacht is gigantisch, ook al zijn het nog maar oefenrondes en begint het toernooi op donderdag pas echt. We hebben in onze gebouwen ook overal

Getrokken blazer.

De toestand vóór .

Teamwerk 3 minuten later.

grote tv-schermen om niets van het evenement te missen. Ik snuif de sfeer op bij een aantal populaire holes.

Tijdens de middagbriefing horen we dat het zo perfect gaat, dat het fairwayteam zonder gebruik van boxen dubbel kan gaan maaien. Wij ondersteunen het divoting-team. Tijdens oefenronden worden er namelijk meerdere ballen geslagen vanaf dezelfde plaats.

Woensdag 17 Juni

Morgen start het toernooi. Iedereen kent zijn taken en weet waar hij moet zijn met welke voertuigen. Ik begin stilaan de holes te kennen, wat niet evident is met 5 x 18 holes. Zelfs de superintendent van Beth Page State Park, Craig

Currier, straalt nog steeds rust uit. Toch ligt er een enorme druk op zijn schouders in verband met de verwachte regen. Er staan 100 squeegees te wachten op ons. Tijdens het maaien van de fairways viel het mij op, dat iedereen ook een tennisbal bij zich heeft. Die gooi je naar iemand toe als er iets met zijn maaier aan de hand is. Dan weet dat hij aan de kant moet vanwege oliekkages, een beschadigd ondermes of een fout in het maaibeeld. Als je op de maaier zit merk je dit pas na het draaien!

Spelers mag je enkel buiten de touwen aanspreken. Hoewel wij overal binnen de touwen mogen lopen, geldt dat ook voor ons. Na de middaglunch zat ik in het divotteam. Vandaag zijn de instructies anders. Verschillende theorieën

zijn mogelijk om een divot te vullen. Gisteren bepaalde USGA dat we de divot tot net aan de stengels moesten vullen omdat ze niet wilden dat wanneer er een bal vanaf een divot gespeeld moet worden, de speler een zanderig shot moet doen. Vandaag heeft men dit veranderd. De divots mochten we tot boven vullen, net tot onder de rand. Zodanig dat de fairwaymaaiers het zand niet raken. Deze beslissing kwam van Craig Currier, die baas is in eigen huis, dwars tegen de aanbevelingen in van de USGA. De divots laag opvullen verlengt de herstelt termijn aanzienlijk door het niet opvullen van de ondulatie. Tijdens de wedstrijd wordt er geen zaad door het zand doorgemixt.

Ik zie dat er iemand de fairway aan het rollen is. Hierdoor kan het regenwater eraf lopen naar een lager gelegen gebied, zijnde geen landingzone. Morgen gaat het voor zowel de spelers als ons voor echt! De regen zal hierin de belangrijkste rol spelen. Het regenpak ligt klaar, de schoenen zijn waterdicht en de squeegees staan klaar.

Donderdag 18 Juni

Geen fairways deze ochtend. Deze zijn gistermiddag nog dubbel gemaaid. Mijn positie wordt green 5, gewapend met een squeegee. De green werd eerst gemaaid (single). Eén van de twee greensmaaiers reed zonder licht. Met mijn collega heb ik de greenkeeper geholpen. Hij kon niets zien met zijn greensmaaier. We gingen telkens op het einde van de green staan om zijn doel aan te duiden, zodanig dat hij geen stukken kon overslaan. Na zoveel maaien en rollen is het trouwens heel moeilijk om nog te zien

Kris van Ingelgem aan het werk met de divots.

waar je gemaaid hebt: het maaibeeld is volledig verdwenen.

Op de 18e green stond de USGA te meten met hun stimpmeter. De regen heeft alles teruggebracht met ongeveer 2 inch. Het begon weer te regenen en we keerden terug naar onze posities. We hebben duidelijke instructies gekregen van de rules van de USGA. We mogen met de squeegee op de green werken: na elk shot en vóór het innemen van de stand; wanneer het volgende shot een greenshot is, moet de vlag eruit. We kunnen dan verder werken zolang dat nodig is. Ligt er een bal op de green, dan mogen we niet zelf starten op de puttinglijn. Die loopt trouwens tot een 'redelijk aanneembare' afstand door achter de pin. Dit mag enkel in opdracht van een USGA-official. Als een speler dit vraagt, moeten we hem doorverwijzen naar de official.

Eénmaal onze positie ingenomen, stonden we op de eerste rij van de US Open. We zaten middenin de actie, op de beste plaatsen. Onze green kon het water vrij goed opvangen. Maar na 3 flights moesten we toch eens controleren en wat rollen.

We moesten wachten op instructies van de USGA. Het zag er slecht uit. De tv-beelden waren schokkend. We bleven wachten op een beslissing van de USGA. De spelers mochten na de hoorn kiezen of ze hun slag nog afwerkten. Tiger besliste om dit niet te doen en stak een tee in de green om zijn bal te markeren. Diegenen die een gewone ballmarker hebben gebruikt, zouden wel eens een probleem kunnen krijgen. Door de uitspoeling kunnen ze verdwijnen. Hiervoor zijn natuurlijk regels, maar voor ons is het wel lastig om rondom de ballmarkers te werken. USGA heeft ons gevraagd om het verplaatsen van ballmarkers te vermijden. Bovendien zijn er ook notities gemaakt door de officials over de plaats van de bal.

Het bleef regenen. Om 04.00 pm zijn we dan een 'squeegee-party' gaan houden om de USGA gelukkig te houden. Dit was dweilen met de kraan open. Dat wist iedereen, maar we konden op zijn minst met 160 mensen tonen dat we er iets aan probeerden te doen: het water kwijtraken. Nog geen halfuur later werd alles dan afgeblazen: iedereen naar binnen en morgen een uur vroeger op post! Geen probleem: ik kan best wel wat slaap gebruiken.

Een walkie talkie en een tennisbal.

In actie in de bunker.

De squeegees en waterhogs.

Let vooral op de hoeveelheid water op de green.

Vrijdag 19 Juni

Na de hevige regenval staan we voor een grote uitdaging. De greens worden gerold, maar niet gemaaid. Verder zijn er de vaste teams: fluffing, bunkers en blowers. Alle anderen gingen met een squeegee of waterhog aan het werk. De fluffers overigens trekken met een bladhard alle rough recht, die platligt door bandensporen of voetstappen.

Met squeegees duwden we het water naar de lager gelegen delen en met de waterhog werd alles opgenomen. De bunkers, verzadigd met water waren er ook erg aan toe. Het water werd er uit gepompt, de erosie aangepakt en het bunkerzand weer aangevuld.

Ons doel was bereikt, de course was - bijna - terug in de conditie van de start van de eerste ronde. We konden na het ontbijt terug naar de wedstrijd gaan kijken. Het leuke is dan we binnen de touwen kunnen en de beste plaatsen hebben. Na de eerste ronde heeft de USGA een starters-gap gelaten van één uur om het terrein

weer in orde te brengen. Ik zat terug in het fairwayteam om alles tot in de perfectie achter te laten. Door het vele volk hier (het lijkt hier wel Rock Werchter) werden we door het publiek geëscorteerd door de New York State Police op de fiets. We hebben er bijna een halfuur erover gedaan om naar de tiende tee te rijden. Het publiek was ter plaatse en had niets beter te doen dan naar ons te kijken. Soms begon het publiek spontaan te applaudiseren. En ik kan je garanderen dat, wanneer zo'n tribune begint te applaudiseren en te juichen, je dit serieus raakt. Het doet wel enorm deugd om te horen dat de mensen je werk respecteren. "You are the people that make this happen, you're doing a great job!" Top !!! Het wordt wel spannend om het einde mee te maken, na de stop van gisteren. Vandaag heerlijk warm, zonnetje, ijsje en naar golf kijken. Morgen gaat het weer heftig regenen: dezelfde regenstorm die terugkomt!

Zaterdag 20 Juni

Vandaag een uurtje vroeger uit de veren.

Eigenlijk ging alles weer zeer goed. Ik ging mee met het team dat de aprons deed. Gisteren heeft men doorgespeeld tot een halfuur voor de schemering. Om halfnegen werd de wedstrijd afgeblazen (ronde 2). Weer waren er balmarkeringen op het terrein. Op holes 4 en 10 moest ik de markering verwijderen en na het passeren van de maaier op exact dezelfde plaats terugplaatsen. De aprons, maar ook de fairways die moeilijk bereikbaar zijn met de fairwaymaaiers, worden gemaaid met driedelige greensmaaiers. Alles ging zeer vlot deze ochtend. Nadien heb ik het bunkerteam versterkt.

Rond de briefing van 01.00 pm, waren we terug. Ronde 2 van de wedstrijd is afgelopen. Ditmaal gaan we fairways maaien. USGA geeft ons daarvoor ongeveer een uur de tijd. Er wordt gestart op twee tees en we kunnen de spelers goed voorblijven. Na het maaien begon het - alweer- zeer licht te regenen. Wij werden we klaargezet op de strategische plaatsen. Ik ben naar green 14 gestuurd met een waterhog. Prachtige positie, mooie golf! Ik ben onder de indruk van het jong talent Rory McIlroy en Anthony Kim. Er passeren drie flights en dan begint het opeens weer te gieten. Binnen drie seconden stond de volledige green onder water. Het duurde nog vrij lang voordat de wedstrijd werd afgeblazen. Na het signaal namen we de vlaggen en teemarkers mee naar binnen. Terwijl ik op mijn shuttle wachtte heb ik een praatje gemaakt met David van de USGA over hun Thumbmeter. Daarmee wordt de 'firmness' of zachtheid van een green getest. Het zal blijken dat dit de zachtste greens zullen worden sinds

de metingen. Door verschillen op een green in kaart te brengen kan men de exacte plaatsen aanduiden om met de hand te beregenen. Op die manier kan er een redelijk uniform beeld gevormd worden.

Buiten de touwen begint het hier sterk op de Ryder Cup te lijken. Daar heeft het toen ook zowat de hele week geregend. De modder pakt men hier anders aan: men bouwt nieuwe wandelpaden of men gooit houtsnippers. Op de Ryder Cup deden we dit met kleine buggies met een kiepbak. Hier zet men groot materieel in. Met een voertuig tussen een Amerikaanse pick-up en een Europese vrachtwagen worden de houtsnippers ter plaatse gedumpt en met een kraan verspreid. Dit gebeurt wanneer het publiek weg is. Dit gaat veel vlugger dan 20 vrijwilligers telkens over en weer te laten rijden tussen het publiek. De dag eindigt in stromende regen. Deze keer was het onmogelijk om het terrein nog waterdicht te maken. Wachten tot de volgende ochtend was de boodschap.

Zondag 21 Juni

De maaiers zijn vandaag niet uitgereden. De greens zijn wel gerold. De rest was bezig met het water, de bunkers, het gras recht te trekken (fluffing) en de divots. Ik zat eerst in het bunkerteam en heb nadien het fairway-squeegee team ondersteund. Na 3,5 uur werd de wedstrijd opgeschort. In de namiddag heb ik de bunkers weer geharkt. Nadien heb ik ondersteuning gegeven aan het fairwayteam met squeegees. En ik heb mijn taak au sérieux genomen, want nadien stond Tiger Woods op de plaats waar ik

werkte en hij heeft geen drop hoeven nemen voor Casual Water. Na een hervatting wordt rond 08.00 pm het spel onderbroken door de invallende duisternis. Het spel zal hervat worden op maandag om 09.00 am.

Anyway, het zit er op.

Maandag kan ik nog tot de middag blijven kijken, maar ik vrees dat ik de finale ga missen. Ik vlieg maandagavond naar huis. Ik ga maffen als een klein kind op het vliegtuig, dat weet ik zeker. Ik heb er echt van genoten, wat een fantastische ervaring. Ik heb zeer gevarieerde taken kunnen doen met verschillende mensen en heb zowat elke hoek van the Black Course gezien. Ik keer tevreden terug met mooie herinneringen en een handvol visitekaartjes.

Vlnr: Craig Currier Superintendent, Andrew Superintendent Green Course en David, USGA.

Hole 17 met op de voorgrond Sergio Garcia.

Fairways maaien met spelers in het veld.